

Kočovní život – řešení pro učitele

Romové přišli do Evropy už ve 14. století z **Indie**. Kočování je **potulný** způsob života, kdy skupina lidí preferuje neustálé **přemísťování z místa na místo** před usazením se v jedné lokalitě.

K cestování obvykle používali **vozy** či **maringotky** tažené **koňmi**. Způsob života celých rodin byl jednoduchý, skromný. Veškerý **majetek** si vezli s sebou. Muži se tradičně živil jako **kováři, košíkáři, dráteníci, muzikanti, koňští handlíři**. Ženy **věstily z ruky**, vykládaly karty, ale hlavně se staraly o nemalé množství dětí. Krátkodobé útočiště nacházeli v **tábořištích** daleko za městy, vesnicemi, v lese.

Odedávna byli kočovní Romové stavěni **na okraj** společnosti.

Těžký a nebezpečný život si někteří lidé v minulosti idealizovali, tato představa přetrvává dodnes.

V roce **1958** vstoupil v platnost Zákon o **trvalém usídlení kočujících osob**, který definitivně ukončil tradiční kočovní způsob života Romů a přinutil je zůstat v místech, kde s vozy pobývali. Tento zákon byl zrušen v roce **1998**, ovšem k původnímu kočování se romské rodiny **již nevrátily**. Usedlý styl života a místo i lidé, na které **nebyli** zvyklí, vedl k tomu, že se mnohdy **nepodařilo** se s novými sousedy sžít.

Nucené osídlení se týkalo asi 30 000 osob (porovnejte s počtem obyvatel vašeho města).

Na našem území kočovali nejčastěji **olašští** Romové. V jejich čele stojí **král**. Považují se za romskou **elitu**. V době kočování patřili k **nejchudším** skupinám Romů, po usídlení se začali věnovat obchodu a stali se **nejbohatší** vrstvou Romů.